

"ÎN PERIOADELE DE NELINIȘTE SOCIALĂ BIJUTERIILE AU FOST CEA MAI SIGURĂ INVESTIȚIE!"

Discuție cu Anita Bolin, coproprietara celebrei firme de bijuterii W.A. Bolin.

Anita Bolin.

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

Silvia Constantinescu: Anita Bolin, doresc să vorbesc cu tine despre activitatea ta într-o branșă dominată de bărbați. Am stat de vorbă cu tatăl tău, Hans Bolin, și discuția avută am prezentat-o cititorilor mei în 1997 în numărul 2 al acestei publicații. Atunci el mi-a povestit despre istoricul și dezvoltarea firmei Bolin în Rusia și apoi în Suedia și de acee nu voi reveni cu întrebări referitoare la istoricul firmei Bolin. Tu ești unul din proprietarii ei actuali și doresc să vorbim despre părerile tale ca femeie, care lucrează în această branșă, despre importanța bijuteriilor pentru noi, femeile, dar și pentru bărbați. Dar te rog să începem cu prezentarea ta. Ai cuvântul.

Anita Bolin: Sunt fiica lui Hans și Jacqueline Bolin. Ca și tatăl meu, care a lucrat în firmă toată viața lui, aș putea spune și despre mine același lucru. Sunt născută în anii '50 și gustul pentru bijuterii l-am primit cu laptele matern, dar interesul pentru activitatea propriu-zisă în această meserie nu m-a preocupat până când am devenit adultă și am început să lucrez în cadrul firmei. Când cu timpul am înțeles istoria familiei, m-am simțit mai motivată să lucrez în această branșă. Mi-am făcut pregătire în gemologie, știința despre pietre prețioase. Cea mai mare și importantă parte din această branșă o deprinzî în munca de zi cu zi și eu lucrez aici de 25 de ani, consider însă că trebuia să mă ocup de altceva la început, căci sunt convinsă că o experiență în altă meserie mi-ar fi prins bine în această muncă. Familia, ca mamă și soție, mi-a luat mult timp și de fapt abia în urmă cu 5-10 ani am lucrat intensiv în firmă. Eu am 2 copii aproape adulți; o fată de 22 de ani, este interesată de această muncă fascinantă, dar eu încerc să-i insuflu și o altă pregătire profesională și altă experiență de muncă, pe care s-o ia cu ea înainte de a începe în firmă, pentru că sunt convinsă că va avea mare folosință de aceasta în viitor. Am un frate, Christian Bolin, care este directorul executiv al firmei, care și-a început activitatea la firmă, cu destul de mulți ani mai târziu decât mine, chiar dacă diferența de vârstă între noi este numai de un an; el are acea experiență anterioară de care cred eu că ai nevoie

înainte de a intra într-o astfel de activitate: el a studiat dreptul și a lucrat ca jurist și aici a venit cu o experiență foarte prețioasă pentru firmă. Ca să scurtez, vreau să-ți spun că eu am cea mai amuzantă meserie din lume. Eu consider că fiecare zi este o aventură! Este o muncă deosebit de fascinantă și extrem de variată! Este o meserie pe care niciodată n-aș dori s-o schimb!

S.C.: Tu lucrezi zilnic cu bijuterii, dar mai ales cu cei care le comandă, care le cumpără. Cine sunt cumpărătorii, mai mult femeile, sau și bărbații? Întrebarea o pun pentru că bărbații în Suedia nu au bijuterii, sau nu se observă,

A.B.: Bărbații sunt cei care cumpără bijuterii pentru femeile lor, deși nu prea des, ci mai ales cu ocazii ca zi de naștere, căsătorie, dar pentru cei mai mulți nu se întâmplă în fiecare an, din păcate, ci atunci când se împlinesc ani rotunzi, 30, 40, 50, etc., când trebuie să fie ceva mai special. Dar această "tradiție" cu timpul s-a schimbat, astfel că mai întâi din ce în ce mai multe femei sunt prezente la cumpărare și-și spun părerea, că nu de puține ori au constatat că alegerea "lui" nu a fost cea pe care "ea" și-a dorit-o. Și eu consider că aceasta e cea mai grozavă schimbare! Apoi mai este o nouă tendință: femeile își cumpără singure bijuteriile, în special femeile ceva mai mature, care au o situație economică bună, care fie că nu au un bărbat care să le cumpere, sau bărbatul nu le mai cumpără și de aceea, pur și simplu, își cumpără singure. Și aceasta, consider eu, este foarte bine! Căci o bijuterie pune un cant de aur pe viața cotidiană!

S.C.: Eu consider că este inteligent să investești în bijuterii. Ce părere ai tu?

A.B.: Acest mod de a gândi cred că-l au și cei mai mulți dintre clienții noștri suedezi. Ei nu văd cumpărarea unei bijuterii numai ca orice cumpăratură obișnuită, ci ca o plasare de bani. Aceasta este o tradiție în Suedia, ca să consideri cumpărarea bijuteriilor ca o investiție. Și desigur că este adevărat! Se poate însă întâmpla și ca unele persoane să supravalueze bijuteriile pe care le posedă, căci totuși față de cât plătești când le cumperi noi, valoarea este redusă când le vinzi la "licitații", dacă, bine-nțelese, nu este vorba de o bijuterie deosebită. Observ asta la licitațiile noastre, când mulți sunt decepționați că valoarea apreciată de noi este mai mică decât se așteptau. Dar în același timp, există și cealaltă valoare, valoarea sentimentală, căci este vorba de o bijuterie pe care ai avut-o mulți ani, de care te-ai bucurat și pe care primești bani dacă vrei s-o vinzi. Asta este fantastic!

S.C.: Eu acord bijuteriilor o valoare și mai mare de investiții și datorită altui fapt: oamenii investesc în terenuri, case, mobile, tablouri, dar dacă trebuie să te muți în circumstanțe deosebite dintr-o țară, cum a fost cazul țărilor comuniste, bijuteriile le poți lua într-

o mică punguță și să le schimbi în bani, oriunde în lume. Nu este același lucru cu imobile, chiar nici cu tablouri...

A.B.: Din acest punct de vedere sunt bijuteriile fără egal! În perioadele de neliniște socială bijuteriile au fost cea mai sigură investiție, cea mai sigură asigurare și care au ajutat la începerea unei vieți noi într-o altă țară.

S.C.: Ce crezi că este cel mai important la o bijuterie? Piatra, metalul, cum se sprijină una pe alta?

A.B.: Fără discuție că piatra este deosebit de importantă, dar piatra are o valoare limitată dacă nu este pusă în evidență de un metal prețios, frumos prelucrat! Materialul de bază este foarte important la o bijuterie, dar cel mai important este cum este lucrată bijuteria respectivă. O bijuterie poate să aibe cât de multe pietre, chiar de bună calitate, dacă nu este prelucrată rafinat, dacă nu este o relație plăcută și echilibrată între piatră-metal-prelucrare, bijuteria nu are mare valoare.

S.C.: Acum în Suedia sunt foarte multe femei din Sud. Consideri, după experiența ta de 25 de ani în branșă, că există diferențe între modul de a purta bijuterii al femeilor din Sud și a celor nordice, suedeze?

"Este o meserie pe care niciodată n-aș dori s-o schimb!"

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

A.B.: Este o deosebire enormă! Cel mai mult se observă la licitațiile noastre, când se lasă la vânzare bijuterii care au fost cumpărate în alte țări. Este foarte greu să convingi o femeie nordică, o suedeză, să le poarte, tocmai pentru că sunt "dramatice", romantice, și, mai ales, foarte mari.

Gustul femeii suedeze este discret, pune accentul pe calitate, dorește să aibe o bijuterie pe care s-o poată purta oricând, care să nu fie remarcată.

S.C.: Ca să nu crezi că ești cineva, ci să fii unul din multime?! Când te gândești că în Italia, în Renaștere, oamenii se duceau la biserică tocmai să-și arate bijuteriile și veșmintele...

A.B.: Desigur, deși tu poți semnala celor de-o clasă cu tine discret, prin ce anume porți, cine ești, dar să nu sari în ochi!

În același timp, noi, nordicii, suntem fascinați de bijuteriile din Sud, de cum sunt făcute, de cum sunt purtate! Am însă convingerea că felul acesta de a purta bijuteriile va ajunge și aici. ♦

"Căci o bijuterie pune un cant de aur pe viața cotidiană!"

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.